

- 2) Je s unijním právem – a zejména s čl. 3 bodem 27 směrnice 2007/46/ES – slučitelné, že ve vztahu k dodávkám náhradních dílů pro autobusy určené pro veřejnou dopravu na základě veřejné zakázky je umožněno, aby se soutěžitel sám označil za „výrobce“ konkrétního neoriginálního náhradního dílu určeného pro konkrétní vozidlo, zejména pokud spadá do některého z typů konstrukčních částí, na které se vztahují technické předpisy uvedené v příloze IV (Soupis požadavků pro ES schválení typu vozidla) směrnice 2007/46/ES, nebo musí uvedený soutěžitel naopak prokázat – pro každý z takto nabízených náhradních dílů a pro potvrzení jejich rovnocennosti s technickými specifikacemi zadávacího řízení – že je osobou odpovědnou vůči schvalovacímu orgánu za všechny aspekty schvalovacího procesu, jakož i za shodnost výroby a příslušnou úroveň kvality, a že přímo realizuje alespoň některé fáze výroby konstrukční části podléhající schválení typu, přičemž pokud tomu tak je, jakým způsobem musí být tento důkaz poskytnut?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2007, L 263, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. února 2021 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-70/21)

(2021/C 128/34)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis, M. Noll-Ehlers)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

a) konstatoval, že:

- Řecká republika tím, že systematicky a neustále překračovala mezní hodnoty koncentrace částic PM₁₀, pokud jde o denní maximální hodnotu od roku 2005 v zóně/aglomeraci EL0004 v Soluni, nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z ustanovení článku 13 ve spojení s přílohou XI směrnice 2008/50 (¹);
- Řecká republika tím, že nepřijala od 11. června 2010 opatření nezbytná k tomu, aby byly dodržovány mezní hodnoty PM₁₀ v zóně/aglomeraci EL0004 v Soluni, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 23 odst. 1 směrnice 2008/50 (ve spojení s přílohou XV, částí A, této směrnice) a přesněji nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z čl. 23 odst. 1 druhého pododstavce uvedené směrnice na přijetí vhodných opatření, aby bylo období překročení mezních hodnot co možná nejkratší.

b) uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prvním žalobním důvodem Komise zdůrazňuje, že směrnice 2008/50 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu vyžaduje, aby členské státy omezily expozici občanů jemným částicím zvaným suspendované částice (PM₁₀). Komise tvrdí, že od roku 2005, tedy data, kdy se dodržování mezních denních a ročních hodnot PM₁₀ stalo povinným (původně na základě čl. 5 odst. 1 směrnice 1999/30, poté na základě článku 13 směrnice 2008/50), Řecká republika na základě ročních zpráv o kvalitě ovzduší, které předává, nezajistila soudržné dodržování maximálních denních hodnot v aglomeraci EL0004 v Soluni.

Druhým žalobním důvodem Komise uvádí, že směrnice 2008/50 ukládá členským státům v případě překročení mezních hodnot povinnost jasně a urgentně schválit plány kvality ovzduší, které obsahují náležitá opatření, aby bylo období překročení mezních hodnot co možná nejkratší. Komise tvrdí, že Řecká republika nevypracovala náležitý plán kvality ovzduší pro aglomeraci EL0004 v Soluni v rozporu s čl. 23 odst. 1 směrnice 2008/50.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. 2008, L 152, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. února 2021 Química del Nalón SA, dříve Industrial Química del Nalón SA proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 16. prosince 2020 ve věci T-635/18, Industrial Química del Nalón SA v. Komise

(Věc C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Química del Nalón SA, dříve Industrial Química del Nalón SA (zástupci: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, advokát, M. Grunchard, advokátka)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Španělské království a Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- vrátil věc Tribunálu k posouzení; a
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z tvrzení, že rozhodnutí Tribunálu, že argument navrhovatelky, že se Komise dopustila zjevného pochybení, nutně neznamená také argument, podle kterého Komise porušila povinnost řádné péče, je z právního hlediska nesprávné.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál právně nesprávně použil údajný nedostatek právní jasnosti bodu 4.1.3.5.5 přílohy I nařízení č. 1272/2008 (¹) jako důvod pro odmítnutí právního argumentu, který navrhovatelka skutečně uplatnila.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Tribunál nemohl dovolávat zjištění, že právní rámec je složitý, aby omluvil, že Komise nezohlednila nedostatek rozpustnosti CTPHT (smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní). V dřívějších souvisejících řízeních (věc T-689/13 DEP, Bilbaina de Alquitranes SA a další v. Evropská komise) rozhodl totiž Tribunál naopak. Bez jakéhokoli vysvětlení pro opačné rozhodnutí je odůvodnění Tribunálu nedostatečné a rozporuplné.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál nesprávně použil běžný test náležité péče. Tím, že dospěl k závěru, že Komise jednala jako jakýkoli jiný řádný, náležitě pečlivý správní orgán, použil nesprávný a nepřiměřený srovnávací bod k posouzení náležité péče a běžnosti jednání Komise.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatečného a rozporného odůvodnění Tribunálu v rozsahu, v němž shledal, aniž uvedl jakékoli důkazy, a opřel se pouze o stanovisko generálního advokáta, že Komise mohla mít potíže s opravou svého zjevně nesprávného posouzení, čímž naznačil, že přístup Komise mohl být omluven.